

tionsscommissionen sammensættes af Mænd, som nærmest maae siges alene, at repræsentere den ene Part, nemlig den Part, der skal udrede Pengene, medens der ikke er aabnet vedkommende Ciere, hvis Eiendom tages fra dem, Afgang til at udøve nogen Subsidie paa Taxationscommissionens Sammensætning. Jeg troer visseelig ikke, at man har nogen egentlig Grund til at mistænke Mænd, hvem dette Hverv overeensstemmende med Forordningen maatte blive overdraget, for nogen Partifhed, men det ligger saare naturligt for, at navnlig de Mænd, som beskiftes af Amtsrådet, ville føle sig kaldede til fornemmelig at paasee den Amtssommunes Tary, som de repræsentere, og det ligger ialtsald saare nær, at de private Mænd, som ved Bestemmelsen af Erstatningens Størrelse maatte troe, at man var gaaet dem for nær, ville finde en Grund hertil i Taxationscommissionens Sammensætning og deri see en Uretfærdighed imod dem. Jeg tillader mig derfor som sagt at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa dette Punkt.

**Doisigaard:** Jeg er ganske enig i det Forslag, som under Nr. 28 er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (G. Winther), hvorefter Jernbanen vil udvinde ved Frederikshavn; det kunde synes, at jeg kunde have Anledning til at stille Forslag om, at Banen gik over Hjørring, men jeg har ikke villet stille noget Endringsforslag i den Henseende, for ikke derved at opholde det ærede Thing; jeg troer, at det af Alt, hvad der foreligger af de Dplysninger, som ere fremkomne, fremgaaer, at det maa være klart for Regjeringen og for Folkethinget, at det ene er den Vej, der maa kunne gaaes. Endnu skal jeg tillade mig at bemærke, at det er Vestkysten, som meer end noget andet Sted trænger til Jernbaner; thi naagtet Havet ligger den saa nær, kommer det den dog ikke altid til nogen særdeles Nytte, jeg kjender saaledes Exempler paa, at Folk paa Vestkysten maae lade deres Stibe gaae til Frederikshavn, hvorfra Væerne over Land bringes til Vestkysten; denne Havn paa Vestkysten har saaledes ikke ringe Betydning for dem paa Vestkysten, men de kunde have større Nytte af den, og de ville benytte den mere, naar der

ikke der skulle erlægges de overordentlig høie Havnepenge; hvorunder hele Oplandet lider. Fremdeles skal jeg tillade mig at bemærke, at Enhver af os, der sidder Her, vistnok er enig i, at Kængdebanen i Sylland maa være Hovedbanen; og at denne Hovedbane maa berøre de vigtigste Punkter i Sylland; jeg anseer det saaledes for fuldkommen rigtig givet, at den maa gaae til Randers og Aarhus, og efter min Mening vilde det ogsaa være ønskeligt, at Banen kom til at berøre Horsens. Jeg vilde ansee det for meget uheldigt, om det Forslag toges tilfulde, hvorefter man, for at komme til Randers, skulle gjøre en Omvei af 5 à 6 Mill; Randers er jo et overordentligt vigtigt Punkt, med Hensyn til Jernbanenettet, det vil vistnok enhver Syde erkjende; det forekommer mig derfor at være absolut rigtig, at Hovedbanen berører dette Punkt. Naar den meget ærede Rigsdagsmand for Holst Amt 2den Valgfreds igaar trittede, at Viborg eller Silkeborg var Centralpunktet i Sylland, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der er henimod 23 Mill. fra Syllands Nordspids til Randers, naar jeg vil see hen til Midten af Kængdelinien, og at der imellem Randers og Rosbing er 17—18 Mill, saa at der paa den Maade ikke er noget Unaturligt i at vælge Randers som Midtpunktet. Naar den samme meget ærede Rigsdagsmand fremdeles har talt om den ringe Befolkning, der findes i de Egne, hvorigjennem Jernbanen foreslaaes at gaae, vil jeg tillade mig at bemærke, at naar Jernbanen kom istand, og navnlig naar den blev forlænget til Frederikshavn, ville vi visseeligen ikke sjelden have den Glæde at see endeel af vore nordiske Brødre bandre den Vej, saa at jeg troer, at paa den Maade kunne disse Egne faae den Tilvæert i Folkemængden, som de endnu savne i Forhold til andre Egne af vort Fædreland. Naar det fremdeles er bleven bemærket af den samme meget ærede Rigsdagsmand, at den Retning, som indeholdes i hans Forslag under Nr. 5 til § 2, vilde være at foretrække, saa maa jeg dog, hvormeget jeg end kunde ønske, at Provindsen Sylland fik en Jernbane, erklære, at jeg ingenlunde kan slutte mig til en Bane, som gik den Vej; efter min Formening vilde den